

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Ματθ. 25, 31-46)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Ράχη, την 1/3/1981)

Αγοράζεις πολλά. Με το «τίποτε»

Το ευαγγέλιο που ακούσαμε σήμερα το θεωρούμε το πιο τρομερό ολόκληρης της χρονιάς. Όμως, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει ότι είναι το πιο γλυκό και το πιο παρήγορο. Είναι εκείνο που σκορπίζει στις ψυχές μας τη μεγαλύτερη γαλήνη και ανακούφιση. Γιατί εμείς το θεωρούμε τρομακτικό ενώ ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος το θεωρεί γλυκύτατο; Απάντηση: Από άγνοια εμείς και από επίγνωση ο άγιος.

Πραγματικά το ευαγγέλιο αυτό είναι γεμάτο γλυκύτητα, γαλήνη και ελπίδα. Λέγει ότι θα έρθει μια ημέρα, που αυτή η ζωή θα πάρει τέλος και όλοι οι άνθρωποι θα μαζευτούν ενώπιον του Χριστού, για να αποδώσει στον καθένα εκείνο που πρέπει. Υπάρχει πιο γλυκό πράγμα από αυτό; Η σκέψη ότι μπορεί να μείνουν ατιμώρητοι κάποιοι κακοί άνθρωποι που σκόρπισαν τον θάνατο και βύθισαν τους γύρω τους στον πόνο, δεν γεμίζει πικρία όλες τις ψυχές;

Και η σκέψη ότι ο Χριστός θα 'ρθεί και θα αποκαταστήσει την δικαιοσύνη -που εδώ στη γη δεν βρίσκεται-, δεν γεμίζει την καρδιά από παρηγοριά και από γλυκύτητα;

Όταν λοιπόν θα έρθει «ο Υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού», τότε θα διαχωρίσει τους ανθρώπους όπως ξεχωρίζει ο τσοπάνης τα πρόβατα από τα κατσίκια. Μπερδεύεται ποτέ ο τσοπάνης για να ξεχωρίσει το κατσίκι από το αρνί; Ποτέ! Εδώ εμείς δεν μπερδευόμαστε στο να πούμε ποιός είναι καλός και ποιός είναι κακός; Ε, λοιπόν, θα μπερδευτεί ο Χριστός; Όχι. Θα τους ξεχωρίσει με τόση άνεση, αλλά και τόσο σαφώς και τόσο δίκαια, τόσο φυσικά, όπως ξεχωρίζει ο τσοπάνης τα αρνιά από τα κατσίκια. Και κανένας τότε δεν θα έχει το θάρρος να διαμαρτυρηθεί ότι κάποιον που τον είπε ο Χριστός «κατσίκι» ήταν «αρνί».

Αλλά το Ευαγγέλιο μας δίνει μια ακόμη παρηγοριά.

Θα γυρίσει ο Χριστός προς το μέρος εκείνων που είναι εκ δεξιών Του και θα τους πει: «Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου κληρονομήσατε την

ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου. Επέινασα γαρ και εδώκατέ μοι φαγείν. Εδίψασα και μου δώσατε και ήπια. Ήμουν γυμνός και με ντύσατε. Ήμουν ξένος και με μαζέψατε στο σπίτι σας. Ήμουν στη φυλακή και ήρθατε να με δείτε».

Ερώτημα: Τι γυρεύει ο Θεός για να μας δώσει τη Βασιλεία του;

Μήπως κάτι δύσκολο; Είναι δύσκολο να πεινάει ο άλλος και να του δώσεις να φάει; Σου είναι βαρύ να διψάει και να του δώσεις ένα ποτήρι νερό; Δύσκολο είναι να βάλεις ένα ξένο σε κάποια άκρη να κοιμηθεί; Λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Ας το παραδεχθούμε ότι αυτά είναι δύσκολα. Καλά, είναι δύσκολο να επισκεφτείς έναν άρρωστο; Είναι δύσκολο να πας σε μια φυλακή, που είναι ένας άνθρωπος με τόσο πόνο και να τον δεις; Αν αυτά δεν τα κάνεις, τα τόσο απλά, και τα τόσο, ας το πούμε για να ντροπιαστούμε, αδάπανα, τι δείχνεις ότι είσαι;

Απάντηση: Δείχνεις ότι είσαι ένας άνθρωπος μέσα στην καρδιά του οποίου δεν υπάρχει ούτε η ελάχιστη δροσιά αγάπης. Βέβαια τελειότητα για τον χριστιανό είναι να θυσιάζει ακόμα και τη ζωή του για τον Χριστό. Να θυσιάζει τα πάντα. Να μην κρατάει για τον εαυτό του τίποτα. Ο Χριστός όμως για να σε πάρει στη βασιλεία Του, δεν σου ζητάει ούτε τη ζωή σου να θυσιάσεις, ούτε τα αγαθά σου να πουλήσεις. Αλλά σου ζητάει να έχει η καρδιά σου λίγη δροσιά, κάποιο ίχνος αγάπης και καλωσύνης.

Υπάρχει πιο παρήγορο πράγμα από το να ξέρεις ότι ο Χριστός σου ζητάει μόνο λίγη καλωσύνη; Μήπως υπάρχει κάτι πιο εύκολο; Πιο ανθρώπινο; Αν δεν έχεις αγάπη και καλωσύνη είσαι άνθρωπος; Ή είσαι ανθρωπόμορφο θηρίο; Να γιατί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει το ευαγγέλιο αυτό «γλυκύτατο».

Όλα μάς σπρώχνουν στη Βασιλεία του Θεού

Όταν ο Χριστός πει στους δίκαιους ότι τον διακόνησαν, θα τον ρωτήσουν παραξενεμένοι: «Καλά Κύριε, πότε σε είδαμε εμείς, εσένα, ξένο, γυμνό κ.λ.π. και σου κάναμε κάτι καλό;». «Δεν είναι ανάγκη να το κάνατε σε μένα τον ίδιο», θα απαντήσει ο Χριστός. «Όμως ό,τι κάνατε στον τελευταίο άνθρωπο, στον οποιονδήποτε, είναι σα να το κάνατε σε μένα». Δηλαδή: «Εγώ δεν κοιτάζω πού και σε ποιόν κάνατε το καλό. Κοιτάζω τι υπάρχει στην καρδιά. Όπου κι αν εκδηλωθεί το καλό, για μένα είναι το ίδιο».

Μετά θα πει στους άλλους, τους αμαρτωλούς: «Πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το εξώτερον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις

αγγέλοις αυτού. Επέινασα γαρ και ουκ εδώκατέ μοι φαγείν. Εδίψησα και ουκ εποτίσατέ με. Ξένος ήμην και ου συνηγάγετέ με. Ασθενής και εν φυλακή και ουκ ήλθετε προς με». Ερώτημα. Ήταν δύσκολο να κάνουν κάτι τέτοιο; Ήταν δαπανηρό; Όχι! Τι χρειαζόταν; Λίγη καλωσύνη. Δαπάνη πόση; Ελάχιστη ή τίποτα. Αλλά έστω ότι χρειαζόταν λίγη δαπάνη. Πόσα δαπανάς για τα τσιγάρα σου κάθε μέρα; Δεν μπορούσες να κάνεις ελεημοσύνη, κόβοντας το τσιγάρο μιας μέρας; Πόσα δαπανάς για τον εαυτό σου παραπανιστά; Πόσο είμαστε αναπολόγητοι; Και ακριβώς επειδή ο Χριστός το τονίζει ότι και από τους αμαρτωλούς δε ζητούσε τίποτα άλλο, παρά μόνο λίγη καλωσύνη, γι' αυτό μας λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ότι η διήγηση αυτή είναι γλυκυτάτη.

Υπάρχει και ένας άλλος λόγος που είναι το ευαγγέλιο αυτό γεμάτο γλυκύτητα. «Κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν», λέγει ο Χριστός. Ελάτε να κληρονομήσετε την βασιλεία που έχω για σας ετοιμασμένη. Για ποιούς; Για τους ανθρώπους Του.

Για τους αμαρτωλούς τι λέει; «Πηγαίνετε στο πυρ το εξώτερο το ετοιμασμένο», δεν λέει για σας, αλλά «για το διάβολο». Τι θέλει να πει; Εγώ για άνθρωπο δεν έφτιαξα κόλαση. Για κανένα άνθρωπο δεν θέλω να υπάρχει κόλαση! Ο Θεός μάς έφτιαξε για τον παράδεισο. Όλους. Συνεπώς το να πάει κάποιος στην κόλαση τι είναι; Παραστράτημα. Μόνο παραστράτημα; Όταν ο άνθρωπος πηγαίνει στην κόλαση ξεφεύγει από τη φύση. Πέφτει σε μια παρά φύση κατάσταση. Γιατί;

Ο Χριστός μάς λέγει, για να πάτε στον παράδεισο δεν χρειάζεται παρά μόνο λίγη καλωσύνη και αγάπη στην καρδιά. Είναι φυσική κατάσταση στον άνθρωπο η αγάπη και η καλωσύνη; Ναι, είναι. Οποιοσδήποτε άνθρωπος δει δυστυχία και πόνο σφαδάζει η καρδιά του. Ακόμα και εκείνοι που είναι οι πιο αμαρτωλοί. Τι σημαίνει αυτό; Πως ο άνθρωπος είναι πλασμένος για να έχει και να δείχνει αγάπη. Και πρέπει να καλλιεργεί τον εαυτό του να δείχνει την αγάπη του, όχι μόνο σε ανθρώπους που συμπαθεί αλλά και σε εκείνους που απεχθάνεται.

Παράδειγμα: Όχι, να λες τι χαριτωμένο είναι ένα παιδάκι, γιατί είναι ομορφοφτιαγμένο και περιποιημένο, αλλά να σκέπτεσαι πόση στοργή και φροντίδα χρειάζεται και το εγκαταλειμμένο και προβληματικό παιδάκι, το βρώμικο και το πεινασμένο. Και να κάνεις ό,τι θυσία μπορείς γι' αυτό. Τότε έχεις αληθινή αγάπη.

Δέσε τα θηρία πριν σε φάνε

Εμείς οι άνθρωποι έχουμε μέσα στην καρδιά μας αγάπη, αλλά έχουμε ακόμα

στο σώμα και στο συναίσθημά μας μία τάση που λέγεται «εγωκεντρισμός». Δηλαδή τα θέλουμε όλα για τον εαυτό μας. Αυτές οι δύο τάσεις βρίσκονται σε πόλεμο. Και πρέπει ο άνθρωπος να κάνει έναν αγώνα εναντίον του εαυτού του, για να μην αφήσει τα πάθη του σώματος και της ψυχής να πνίξουν και να εξαφανίσουν από μέσα του την αγάπη.

Πώς τα πάθη του σώματος μεγαλώνουν και πνίγουν την αγάπη; Όσο πιο πολύ περιποιείσαι το σώμα, τόσο πιο πολύ γίνεται απαιτητικό. Όσο πιο πολύ το καλομαθαίνεις στην καλοφαγία τόσο πιο πολύ καλοφαγία θέλει. Ό,τι επιθυμία τού ικανοποιήσεις, το δέχεται και ζητάει περισσότερα. Και μετά τι κάνει; Αγριεύει. Και γίνεται σαν τα άγρια άλογα και σαν τα άγρια σκυλιά. Δεν μπορείς πια να το χαλιναγωγήσεις. Σε τρώει. Παράδειγμα: Ένας νέος παρεσύρθη σε πάθη σαρκικά. Τα άφησε και κυριάρχησαν επάνω του. Ό,τι και να του λες, ότι πρέπει να σεβαστεί την τιμή, την υπόληψη, την οικογένεια του άλλου, τα ακούει «βερεσέ». Γιατί; Γιατί το πάθος, η φιληδονία, έσβησε μέσα του κάθε γλυκύτητα, κάθε αγάπη, κάθε τι το υψηλό.

Ένας άλλος τα θέλει όλα δικά του. Μαζεύει και μετράει χρήματα. Δεν δίνει κανενός τίποτα. Ούτε για τον εαυτό του ξοδεύει. Και όταν γίνει συζήτηση για χρήμα παθιάζεται και είναι έτοιμος και να σκοτώσει ακόμα. Τι είναι η φιλαργυρία; Ένα πάθος τυφλό, το οποίο κάνει να σβήνει μέσα του εντελώς η αγάπη και να αυξάνει ο εγωκεντρισμός.

Άλλο παράδειγμα: Επειδή έχουμε μάθει να ζούμε και να τρώμε καλά δεν θέλουμε να νηστεύουμε ούτε Παρασκευή, ούτε Τετάρτη, ούτε Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Τι δείχνουμε με αυτό; Ότι κέντρο της ζωής έχουμε το σώμα. Όμως τι πρέπει να έχουμε κέντρο της ζωής;

Την ψυχή και το Θεό.

Ένα τροπάριο που ακούσαμε το πρωί λέγει: «προκαθάρωμεν εαυτούς αδελφοί τη βασιλίδι των αρετών». Ας πολεμήσουμε, λέει, μέσα μας τον εγωκεντρισμό με τη μεγάλη αρετή που λέγεται νηστεία. Γιατί; Γιατί με τη νηστεία αρχίζουμε την άμυνα εναντίον του καταστρεπτικού φρονήματος του εγωκεντρισμού. Λέμε στον εαυτό μας: Όχι! Όχι κέντρο το σώμα. Όχι η ευχαρίστηση. Αλλά τι; Ο άλλος άνθρωπος, η ψυχή, ο Θεός.

Είπε ο Χριστός: Θέλω «ένα κουκουτσάκι» αγάπης να έχετε, για να σας πάρω στην αιώνια βασιλεία.

Εάν δεν είναι «ένα κουκουτσάκι» αλλά είναι πολλά, τότε ο άνθρωπος πάει στην αιώνια βασιλεία «εν δόξη», όπως πήγαν οι άγιοι. Γι' αυτό ακριβώς μακάριος ο άνθρωπος που ξέρει να αγωνίζεται για τη βασιλεία του Θεού με δύναμη. Εκείνος που νηστεύει πολύ, εκείνος που δίνει πολλή ελεημοσύνη, εκείνος που κάνει πολλή θυσία για όλους τους ανθρώπους.

Ας αγωνιζόμαστε να γίνουμε καλύτεροι δούλοι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και περισσότερο μέτοχοι στη βασιλεία του. Αμήν.-